

— Дръжъ се, чичо Раде, дръжъ се!
Пустата парцуца броди! —
„Тпру-тпру . . . тебъ така се чини, —
Пусто конче криво ходи!“

Конче стжпа, конче спръпа,
А надъ него чичо Раде
Все насамъ-натамъ се люшка —
Ту напреде, ту назаде.

„Тпру, бре . . . я го дека ходи —
Пжтьо дека, а онъ дека“.
Дума не продумалъ Раде
И се струполи въ хендека.

Мирно конче мирно гледа
И отъ мѣстото не шава;
А въ хендека чичо Раде
Се капичка, пада, става.

Тамъ отгоре другарь-спжтникъ
Спрѣлъ е конче, сеиръ чини . . .
Пжтници по пжть минаватъ —
Смѣхъ до Бога, кой какъ мине.

Мина вечеръ, нощъ настана,
Въ мракъ полето глухо дрѣме . . .
Все ще стигнатъ тѣ до село —
До зори е сума време!

Ив. Дуйчевъ

Кой е образованъ човѣкъ?

Да се самообразовашъ, ще рече: чрезъ собствени усилия да направишъ отъ себе си умствено и нравствено развитъ, културенъ човѣкъ.

Но кой човѣкъ може да се зове образованъ, интелигентенъ?

Искаме ли да се самообразоваме, трѣбва предварително да си уяснимъ тоя въпросъ. Само тогава можемъ да си съставимъ